

M í l ý R u d o ,

přijmi mé blahopřání k dovršené sedmdesátce. Měl jsem to štěstí, že jsem s Tebou oslavoval už dvě Tvá desítková jubilea, to dnešní je však jaksi slavnější a dává příležitost zavzpomínat, co jsem z Tvého obáhlého životního díla stačil aktivně zužitkovat.

Když jsem si jako čerstvý studentík estetiky na pražské filosofické fakultě spěchal koupit Stručné dějiny literatury české A. Nováka, neměl jsem ještě potuchy, kdo je ten R. Havel, jehož jméno bylo na titulním listu vedle Novákova a Grundova. Zajímat mě začal jako bibliograf vědeckých prací mého učitele Jana Mukářovského. Tvůj soupis v Kapitolách z české poetiky jsem využítkoval tehdy seč jsem byl. R. Havel pro mě tehdy byl ovšem někdo z oněch lidí již jaksi zralých, hotových a odborně připravených, člověk, jehož jméno, jak si vzpomínám, se vyslovovalo jako záruka dobře splněné práce.

Netušil jsem, že se již po deseti letech setkáme na jednom pracovišti. Naše odborné zameření nebylo zdaleka totožné - Ty jsi literární vědec, ja teatrolog -, i když se velká část našich zájmů shodně týkala například obrozenského a meziválečného období. Myslím však, že právě proto mohu z vlastní zkušenosti poukázat na něco pro Tvou celoživotní aktivitu příznačného, totiž na neobvyklou šíři Tvého odborného záběru. Patříš k osobnostem, z jejichž díla čerpají nejen blízcí spolupracovníci,

ale které svým vlivem zasahují nejširší okruh odborné i čtenářské veřejnosti.

Tvá badatelská a editorská práce v oblasti dramatu a divadla tvoří sice jen malý zlomek toho všeho, co jsi stačil za první čtyři nebo pět dosavadních desítek aktivního života vykonat. Shodou okolností týkala se však právě témat, která mě zvláště zajímala. A mohl jsem si proto právě na ní uvědomit rys, který je vlastní asi veškeré Tvé práci - spojuje se v ní totiž vždy pečlivá mravenčí práce se schopností podnětně objevovat nové okruhy literatury a nové problémové oblasti.

Tvá edice Šedivého Krále Líra mě například už dlouho láká k napsání studie o dramaturgii počátků českého obrozenského divadla. Zdá se mi, že poměr Šedivého k Shakespearovi i k jeho německým zprostředkovatelům skrývá ještě mnoho záhad, jejichž rozluštěním bychom mohli dospět blíže k divadelní osobitosti prvního českého profesionálního souboru. Lituji, že jsem v době sestavování tohoto sborníku stále ještě teprve na začátku této práce - hotová studie byla by asi cennějším příspěvkem než tato letmá poznámka.

Také diskuse o Vančurových dramatech, dodnes nedokončená, ať už v odborné literatuře nebo v tvůrčí praxi, dostala teprve Tvou edicí Vančurových her solidní základ, který bude natrvalo výzvou dalším pokračovatelům.

Schopnost uplatnit pracnou detailní analýzu a kri-

tiku textu tak, aby otevírala cestu k nejzásadnějším úvahám o studovaném jevu - to je tedy to, čeho jsem si u Tebe vždy zvlášť cenil. Tuto Tvou přednost jsem si oblíbil natolik, že ji pokládám pro sebe jaksi za vzorovou.

Smím-li v závěru přejít k vyznání již ryze osobnímu, mohu prozradit, že to není to jediné, v čem bych rád uvítal alespoň částečnou podobu své budoucí životní dráhy se způsobem, jímž po ní kráčíš nějaký ten rok přede mnou. Moji přátelé mě varují před příliš optimistickými nadějemi v tomto směru. Říkají asi tolik, že v sedmdesáti se málokdy sejde tolik šťastných předpokladů, jako je Tvá fyzická i duševní svěžest, Tvá odbornost, v níž se filologická erudice pojí s literárním talentem, Tvá neumdlévající chuť do práce, Tvé zkušenosti a nakonec i Tvá přirozená moudrost, dobrota a rozvaha.

Říkám jim: alespoň něco z toho!

Tvůj

A d o l f   S c h e r l